

Στόν Κραβασαρά [28 Σεπτεμβρίου 1825]

Γονική Κατηγορία: Ιστορική Βιβλιοθήκη

Κατηγορία: Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους

Δημοσιευμένο στις Κυριακή, 28 Σεπτέμβριος 2014 12:00

Από τον/την Αβέρωφ

Προβολές: 65

Κραβασαράς. Ένα από τα πιο ισχυρά κέντρα εφοδιασμού του Κιουταχλή, κατά την διάρκεια της πολιορκίας του Μεσολογγίου.

Έκει αποφάσισε να χτυπήσει ο γιός της Καλογριᾶς και -ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ- τό διέλυσε, ρίχνοντας τόν «Κιουτάγια» σέ μαῦρες σκέψεις.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἀποφασίζει νὰ κάνει ἓνα πιὸ τολμηρὸ ἀκόμα κίνημα · νὰ χτυπήσει τὴν ἴδια τὴ βᾶση ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ ὄχτροῦ, τὸν Κραβασαρά. Παίρνει μαζί του τὸ μισὸ ἀσκέρι ἀπ' ὅσο εἶχε στὸ Δραγαμέτσο καὶ μὲ γρήγορη πορεία φτάνει ἀπαρατήρητος καὶ τὴ νύχτα, στὶς 28 τοῦ Σεπτεμβρίου, ρίχνεται ξαφνικὰ στοὺς πεντακόσιους Τούρκους ποὺ τὸν φύλαγαν. Ὅσοι γλύτωσαν ἀπὸ τὸ ντουφέκι καὶ τὸ σπαθὶ τῶν δικῶν μας, τρέχουν καὶ κλείνονται στὸ παλιὸ κάστρο κι οἱ ἄλλοι πέφτουν στὴ θάλασσα νὰ σωθοῦν στὰ καΐκια, παρατώντας ζαϊρέδες καὶ ζᾶ. Ὅταν ἔφυγε τ' ἀσκέρι τοῦ Καραϊσκάκη ἀπὸ τὸν Κραβασαρά, τ' ἀκολουθαγαν πάνω ἀπὸ ἑκατὸ γκαμηλές. Ἄλλες ἑβδομήντα τὶς σκότωσαν, ὅπως τοὺς φάνηκαν σὰν πολλές νὰ τὶς πάρουν ὅλες, μὴ ξέροντας τί νὰ τὶς κάνουν.

«Τοῦτο ἔκαμε τὸν Ρεσίτ Μεχμέτ πασιὰ—τὸν Κιουταχὴ δηλαδὴ—νὰ ὀργισθῆ τὸν Καραϊσκάκη», γράφει ὁ Σπυρομήλιος, «μ' ὄλον ὅτι ἐκρυπτεν εἰς τὸ στράτευμά του τ' ὄνομα τοῦ Καραϊσκάκη, διότι τ' ὄνομά του μόνον τοὺς ἐπροξένει τρόμον»¹. Φωνάζει λοιπὸν τὸν προσκυνημένο καπετάνιο Βαρνακιώτη καὶ τότε βάζει ὀδηγὸ πάνω σ' ἕξη χιλιάδες νοματαίους, ποὺ τοὺς προστάζει, «Ἀμέτ Μωχαμέτ», νὰ ξεφωλιάσουν αὐτὸν τὸν σατανὰ ἀπὸ τὸ Δραγαμέτσο, ποὺ γίνηκε αἰτία νὰ πεινάει τώρα τ' ἀσκέρι του. «Πλὴν ὁ Θεός, ὁ προστάτης τῆς Ἑλλάδος, ἐφύλαττεν τὸν Καραϊσκάκη διὰ λαμπρότερα κατορθώματα, ὥστε τὸ στράτευμα τοῦτο ἀντὶ νὰ φθεῖρει, διεσκορπίσθη ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους»².

Ὁ Κιουταχὴς, ἀπὸ τὶς νίκες ποὺ ἔπαθε ἀπὸ τὴ φρουρὰ τοῦ Μεσολογγίου κι ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ Καραϊσκάκη, ἀπελπίστηκε τόσο, ποὺ ἔφτιασε ἓνα μνημοῦρι λέγοντας, πὼς δὲν παρατᾶ τὸ Μεσολόγγι καὶ δὲ ντροπιάζει τὸ ντοβλέτι, μὰ θὰ μείνει ἐκεῖ νὰ τότε θάψουν. Καὶ θὰ τότε θάβανε. Καὶ θὰ βρῖσκε τὸ τέλος του τὸ περήφανο ἀσκέρι του, τὸ καλύτερο ἀπ' ὅσα εἶχε στείλει ὡς τότες ἡ Τουρκία νὰ πολεμήσουν τοὺς χαϊνηδες. Αὐτὸ τὸ παραδέχονται ὅλοι οἱ ἱστορικοί. Θὰ φέρουμε τρεῖς μαρτυρίες · τοῦ Σπηλιάδη, τοῦ Παπαρρηγόπουλου καὶ τοῦ Σπυρομήλιου.

Ὁ Σπηλιάδης λέει πὼς ἂν ἡ κυβέρνησις μάζευε ὄξω ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ εἶχε, θὰ καταστρέφονταν κι ὁ Μπραΐμης κι ὁ Κιουταχὴς : «Οὕτως ἤθελε τελειώσει ὁ πόλεμος μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις φίλαι τε καὶ μή, καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος ἐκὼν ἄκων ἤθελον ἀναγνωρίσει εὐθὺς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀνεξάρτητον»³.

Τὸ ἴδιο κατηγορηματικὸς εἶναι κι ὁ Παπαρρηγόπουλος : «Οὐδὲ ὑπάρχει τῶντι ἀμφιβολία, ὅτι ἂν ἡ κυβέρνησις τὴν ἐλαχίστην ἐπεδείκνυε προθυμίαν καὶ δεξιότητα περὶ τὴν χρῆσιν τῶν πόρων αὐτῆς πρὸς τὴν ὀλοσχερῆ τῆς πολιορκίας διάλυσιν, ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν διάλυσιν ταύτην. Κατὰ δυστυχίαν οὐδὲν ἔπραξεν ὅπως ἐνισχύση καὶ τροφοδοτήση τὸν στρατὸν τοῦ Καραϊσκάκη· αἱ ὀλίγαι προσπάθειαι, ἃς ὑπὲρ τοῦ Μεσολογγίου κατέβαλε, περιορίσθησαν εἰς τὴν ἐπανειλημμένην ἀπὸ θαλάσσης ἐπικουρίαν, ἀληθῶς ὅμως εἶπεῖν ἡ πολιορκία δὲν ἠδύνατο νὰ διαλυθῆ εἰμὴ ἀπὸ ξηραῶς»⁴.

1. Σπυρομήλιου, *op. cit.*, σ. 78.

2. *Id.*

3. Σπηλιάδης, *op. cit.*, τ. β', σ. 512.

4. Κ. Παπαρρηγόπουλου, «Ὁ Καραϊσκάκης», ἐκδ. β', σ. 50.